

Misli za pridigo

Današnji evangelij želi v nas prebuditi občutek za pravo življenje.

Koliko časa ima človek povprečno za življenje? Po statističnih podatkih je v Avstriji življenjska doba povprečno 80,89 let.

Kako izkoristimo ta čas? Pogled na različne statistike pokaže, da največ časa porabimo za spanje – skupaj več kot 24 let; pred televizorjem presedimo 12 let; v pogovorih preživimo 12 let, od tega skoraj 3 leta s čenčanjem, opravljanjem in obrekovanjem; delamo pa 8 let. Po teh statistikah imamo najmanj časa za Boga, ki mu posvečamo le dva tedna svojega celotnega življenjskega časa.

Četudi kot kristjani, z obiskom nedeljske maše navedeni podarjeni čas za Boga že presegamo povprečje, pa kljub temu za vsakega izmed nas ostaja vprašanje: Kaj počnem s svojim življenjskim časom? Ali bi svoje življenje z zadovoljstvom zaključil, če bi moral sedaj umreti?

Jezus usmerja našo pozornost posebej na našo skrb za materialne stvari, za katere uporabimo veliko časa. Jasno je, da pridobivanje imetja zavzame veliko časa v življenju človeka – nekoč in danes še v večji meri. Delamo, da zaslužimo denar, s katerim gremo nakupovat, nabavimo stanovanje ali si zgradimo hišo, ki jo moramo naposled vzdrževati. Kar na široko koristimo možnosti potrošniške družbe. Priskrbimo si avto, ki ga je treba vzdrževati in peljati na popravila. Privoščimo si pametni telefon, na katerega nalagamo dodatne aplikacije. Prav ta telefon nam vzame veliko časa in nas naredi za sužnje. Tako je z vsemi rečmi, ki smo si jih pridobili, potrebne so vzdrževanja, da lahko delajo za nas. Vsa ta lastnina nam daje določeno varnost in pri ljudeh mogoče celo ugled. Vendar je to zelo krhka varnost, ki jo lahko vsak čas izgubimo. Kajti nesreča ali smrt nam lahko v trenutku vzame vse, kar imamo – in to nam danes evangelij postavlja pred oči. Ali kakor smo slišali v berilu iz knjige Pridigarja: »Tudi to je nečimrnost ...« - le prevzetnost, napihnjen balonček.

Ali naj torej kar prekrižamo roke, ne storimo ničesar in le še več molimo? O tem evangelij ne govori, marveč nas opozarja, na kaj moramo biti pozorni. Takole pravi: »Tako je s človekom, ki si nabira zaklade, ni pa bogat pred Bogom.« /Lk 12,21/

Tudi na drugih mestih v Svetem pismu nam Jezus pokaže, čemu daje Bog prednost: Gre za ljubezen do Boga in za ljubezen do sočloveka. Če torej svojega življenja nočemo zapraviti, potem moramo svoje prioritete prilagoditi Božjim. Kajti le po tem nas Bog vrednoti. Ne gre le zame in za moje prednosti in ugodnosti. Veliko bolj gre za to, da usmerimo svoj pogled v sočloveka. Če si torej vzamem veliko časa za kopicenje svojega imetja, potem naj bi si vzel tudi veliko časa za moj odnos do Boga in za sočloveka.

Ob vsem tem bi moral tudi razmisliti, za kaj uporabim svoje imetje. Množim denar in večam to imetje le zase in za svoje ljudi? Ali sem pripravljen, vse to deliti tudi z drugimi in tako biti bogat pri Bogu? Ljubezen se ne sme končati tam, kjer se začinja moja lastnina.

Danes imamo spet priložnost našo blaginjo deliti z drugimi. Gre za ljudi, ki jim gre bistveno slabše, kot nam. Še vedno je 50 milijonov otrok, mlajših od pet let, ki so podhranjeni. Ena četrtnina teh otrok živi in območju Podsaharske Afrike. Mnogi med njimi še vedno umirajo na primer zaradi pljučnice, malarije in driske – gre za bolezni, ki so pravzaprav dobro ozdravljive. Toda temelj te težave tukaj je, da se ne morejo tem boleznim zoperstaviti z ničemer, ker tudi zaradi klimatskih sprememb nimajo zdrave prehrane. Tem otrokom primanjkuje hranljivih snovi, primanjkuje jim sadja, zelenjave, kruha in mesa.

Največ smrtnih primerov je zaradi podhranjenosti in pomanjkanja, ki pušča posledice tudi pri razvoju otrok.

Danes zbiramo za Caritas na Koroškem, ki želi z vašim prispevkom pomagati preživeti ljudem v najbolj revnih delih sveta. Caritas nas želi pri tem opozoriti na dejstvo, da smo ljudje v Evropi soudeleženi pri nastajanju vzrokov za klimatske spremembe – prav zaradi našega imetja, ki porabi veliko električne energije in drugih surovin, kar pospešuje klimatske spremembe.

Imamo torej več razlogov, da z darovi pomagamo:

ker smo odgovorni, da zaradi nas nastale posledice klimatskih sprememb nosimo tudi mi
da se približamo načelom Boga in smo pozorni na ljudi, ki potrebujejo našo pomoč
da postanemo bogati pri Bogu

Letos bo Koroška Caritas z našimi prispevki pomagala v Ugandi družinam, ki so prizadete od lakote in podhranjenosti. Poleg tega bo Caritas odprla še drugo pekarno, ki bo omogočila nova delovna in vajeniška mesta in skrbela za kruh za ljudi na tem področju. Vse to bo uspelo preko Caritas le z vašo pomočjo!